

Hvis man henlagde en Beholdning af Stempelmærker ved Tinglæsningskontorerne til Brug ved Afgiftsberigtigelsen, vilde der nu vel ikke kunne være Spørgsmaal om at give Tinglæsningskontorerne Procenter af Salg fra denne Beholdning, men man kunde formentlig ikke afskære de private fra at købe hos de almindelige Stempelpapirforhandlere ogsaa de Stempelmærker, der skulde benyttes til Berigtigelse af Tinglæsningsafgift, bl. a. for de Tilfældes Skyld, hvor Dokumentet sendes med Posten til Tinglæsning, og en — større eller mindre — Formindskelse af Udbyttet af Tinglæsningsafgiften vilde derfor formentlig blive uundgaaelig.

Det maa derhos ogsaa tages i Betragtning, at Fremstillingen af Stempelmærkerne, disses Forsendelse m. m. vil medføre Udgifter og Arbejde. Dertil kommer, at Benyttelsen af de almindelige Stempelmærker til Berigtigelse af Tinglæsningsafgift vilde umuliggøre at faa regnskabsmæssig Oplysning om, hvad Tinglæsningsafgiften (og den almindelige Stempelafgift) beløber sig til, og vilde man af den Grund fremstille særlige Stempelmærker for Tinglæsningsafgiften, vilde Udgifterne og Arbejdet yderligere blive forøget.

Endelig maa anføres, at Henlæggelsen af Stempelmærkebeholdninger ved Tinglæsningskontorerne vil kræve en særlig Regnskabsførelse og Regnskabsaflægning for disse, hvilket vil medføre et ikke ubetydeligt Arbejde.

Naar Tanken om Berigtigelse af Tinglæsningsafgiften ved Stempelmærker er fremsat, er det formentlig nærmest, fordi man har ment, at den almindelig Revision af Afgiftsberegningen, der nu finder Sted, derved vilde blive overflødiggjort.

For saa vidt man vil henvise til, at der ikke sker nogen saadan almindelig Revision med Hensyn til Stemplingen af Dokumenter, skal bemærkes, at Stempelafgiften og Tinglæsningsafgiften formentlig ikke kan sidestilles i denne Henseende. Parterne efter et Dokument kan — for saa vidt de ikke ønsker at indsende Dokumentet til Stempling til vedkommende Stempelmyndighed — selv beregne Stempelafgiften og lade Dokumentet stemple hos en Stempelpapirforhandler. En Garanti for, at den behørig Stempelafgift erlægges, og at Stemplingen finder Sted inden den foreskrevne Frist, haves i det Bødeansvar, Parterne ifalder, hvis en begaaet Stempelovertrædelse opdages, og Kontrollen fra det offentlige Side udøves derved, at forskellige Myndigheder — og da først og fremmest Tinglæsnings-Myndighederne, hvem de vigtigste Dokumenter passerer — er pligtige at anholde de Dokumenter, der kommer dem i Hænde, og for hvis Vedkommende en Stempelovertrædelse er begaaet.

Tinglæsningsafgiften derimod, der er Betaling for en Handling fra det offentlige Side — Tinglæsningen —, kan det ikke overlades Parterne selv at beregne under Kontrol af Tinglæsnings-Myndigheden, den maa beregnes af Tinglæsnings-Myndigheden selv, og heri kan ikke gøres nogen Forandring, om Afgiften erlægges med Stempelmærker i Stedet for med Penge. Den Garanti for rigtig Afgiftserlæggelse, som ved Stempelafgiften haves i Parternes Bødeansvar, kan derfor ikke haves her, idet Parterne maa være uden Ansvar for Tinglæsnings-Myndighedens Beregning.

Der bliver formentlig den samme Trang til Revision, paa hvilken Maade Tinglæsningsafgiften end berigtiges, idet der maa føres Tilsyn med, at der beregnes Afgift for samtlige Retshandlinger, og at Afgiften beregnes med de rigtige Beløb. Hvis en passende Grad af Kontrol ikke her udøves, er man udsat for Misligheder, der paa Grund af Størrelsen af de paagældende Afgifter kan være af væsentlig Betydning. Men en Berigtigelse af Tinglæsningsafgiften ved Stempling af de tinglæste Dokumenter formentlig i alt væsentligt at udelukke en virksom Kontrol. Selv om man bibeholdt en til den nuværende Sporteljournal i det væsentlige svarende Fortegnelse over Tinglæsninger og Udslettelser, vilde man dog mangle Sikkerhed for, at de dér opførte Afgiftsbeløb ogsaa var kommet Statskassen til gode gennem Paasætning paa Dokumenterne af de tilsvarende Beløb i Stempelmærker. En almindelig Kontrol ved Eftersyn af selve Dokumenterne er praktisk uigennemførlig, og den Kontrol af mere tilfældig Natur, der kunde udøves af overordnede Myndigheder, der i anden Anledning fik Dokumentet i Hænde, vilde ikke faa stor Betydning. Dokumenterne kommer efter Tinglæsning ofte ikke mere frem for Myndighederne, ved Udslettelse af tinglæste Dokumenter vil dette formentlig være Regelen, hyppigt vil udslettede Dokumenter vel endda blive tilintetgjort.